

paa Havet, eller maaske Naboer, som ønskede endnu større Sikkerhed, eller endelig Vejbestyrelserne, og alle disse vilde ganske sikkert kun gøre det, naar det var absolut nødvendigt. Det forekommer mig derfor nok, at den ærede Minister maatte kunne gaa ind paa det. — Det ny Spørgsmaal om den tørre Strandbred er jo Hovedspørgsmaalet. Kunde man komme over det, antager jeg ogsaa, man kunde komme over de andre.

Nu vilde jeg gerne til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og det ærede Medlem for Vinderup (S. Svendsen) udtale, at det forekommer mig, at de have gjort noget vel meget ud af de Smaaskavanker, som der er ved Loven, og som der selvfølgelig maa blive ved enhver Lov, især naar den som denne skal give ensartede Regler over hele Landet. Det er nævnt, at om de Tilfælde, hvor Jorden er skyllet bort, men stadig er matrikuleret, er der ingen Bestemmelse i Lovforslaget. Nej, det er der ganske vist ikke, men det behøves heller ikke. Naar Kystejerer ikke vil have Forbud, er der heller ingen, der generer ham paa det Stykke, som er under Vand, men er matrikuleret, og vil han have Forbud for det, som ligger uden for den tidligere Grænse mellem Vand og Land, maa han naturligvis finde sig i, at der heller ikke bliver rørt ved den Del af hans Ejendom, som ligger under Vandet, og som kommer til at ligge midt i Forbudsomraadet, idet den tørre Strandbred jo ogsaa hører under Forbudsomraadet. Et andet Spørgsmaal er det om Hullerne, som han ikke skulde have Lov til at fylde, uden at han kommer til at betale 12 Kr. Tror det ærede Medlem, at det har nogen praktisk Betydning, naar der staar i en Lov, at der ikke maa foretages Flytning af Materiale uden for bedre at sikre Kysten, at der er en eneste Politimester, som vil sætte sig i Bevægelse, fordi man fylder nogle Huller for at retablere den tidligere Tilstand. Nej, det skal meldes og angives, og det kan der kun være Tale om, hvis han flytter i større Mængde paa sin Kyst, saaledes at en virkelig Forandring finder Sted. Naar det kun er et Reparationsforetagende, han iværksætter, vil ingen sætte sig i Bevægelse derfor, lige saa lidt som naar han henter Havegrus eller Sand; der staar ikke en Politibetjent ved Siden af og passer paa sligt; man gaar ikke saa nøje i Detailler. (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]: Det er en Anvisning paa at overtræde Loven!) Nej, det er noget, der følger af sig

selv, at naar han ikke uden Tilladelse maa tage Materialer for en bedre Sikring af Kysten, saa falder her under ikke at han fylder Huller, som Havet river; derved foretages ikke nogen Forandring af Forholdene ved Kysten. Jeg tror, det ærede Medlem kan se bort derfra. Vil han endelig have en Bestemmelse, kan han vel nok faa den, men det forekommer mig, at det vilde se noget underligt ud. Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorledes man stillede sig til Skraaninger, som Havet havde lagt Grus op ad, altsaa i større Højde. Det ærede Medlem mente, at Jordbruget kom til at lide derved, og det var et Bevis for, at Jordbruget blev tilsidesat for andre Interesser. Det er mig ganske uforstaaeligt. Er den Skraaning dyrket, hører den ikke til den udyrkede med Græsvekst bevoksede Strandbred, og er den udyrket, er det Grus og Sand, saa maa han naturligvis ikke tage Materialier der ligegyldigt om det er en Flade eller en Skraaning, naar han *notabene* vil have Forbud nedlagt, men dette har jo intet med Jordbruget at gøre. I hvert Fald falder det Spørgsmaal sammen med det Hovedspørgsmaal, om den udyrkede Strandbred skal holdes udenfor, thi saa maa saadanne større Skraaninger selvfølgelig følge med. Dette forekommer mig at være meget smaa Indvendinger. Men jeg kan forstaa, hvorledes ærede Medlemmer kunne komme til disse. De gaa nemlig ud fra, hvad Lods-ejerne have vænnet sig til at gøre, at Forstranden maa betragtes som en Ejendom, de have Lov til at skalte og valte med, og saaledes at de kunne kalde Øvrighed og Domstole og Synsmænd til Hjælp og faa nedlagt Forbud. Saaledes er Opfattelsen. Det er Praksis i Kraft af den nugældende Lov, og det er netop en af Grundene til, at man ønsker en ny Lov, som skal forhindre, at de ikke alene frit kunne tage selv paa Forbudsomraadet, men ogsaa sælge til andre af det, der ligger paa Forstranden, hvor de have taget Forbud. For 20—30—40 Kr. om Aaret gives der ofte Stenfiskerne Lov til at tage lige saa mange Sten, de ville, og den Kystbeskyttelse, vi derved faa, er aldeles illusorisk. Saaledes som Loven virker, er den et Monopol, der gives Kystejerne, saaledes at de kunne anvende Materialet paa Forstranden, som er Statens Højhedsret undergivet, til deres eget Bedste uden Hensyn til Kystsikringen. Jeg kan nævne mange Eksempler paa, at det gaar saaledes til. Det kommer af, at der ingen Paataleret er. Og naar det ærede Medlem for Vin-